Hukuk Bölümü 2006/92 E., 2006/100 K.

- **OLUMSUZ GÖREV UYUŞMAZLIĞI**

- 2247 S. UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAK... [Madde 14]
- 2247 S. UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAK... [Madde 15]
- 2247 S. UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAK... [Madde 27]
- 4077 S. TÜKETİCİNİN KORUNMASI HAKKINDA KANUN [Madde 16]
- 4077 S. TÜKETİCİNİN KORUNMASI HAKKINDA KANUN [Madde 17]

"İçtihat Metni"

O L A Y: "Dermatolog Dr.Fatma Yıldız Lazerli Epilasyon Merkezi" başlıklı broşür ile www.lazerliepilasyon.com adresli internet sitesinde yayımlanan reklamların, 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 4822 sayılı Kanunla değişik 16. maddesine aykırı olduğu nedeniyle, Reklâm Kurulunca, davacıya, anılan Yasa'nın 17. ve 25/8. maddeleri uyarınca 50.012,20 YTL. idari para ve durdurma cezaları verilmiş; davacı vekili Bakanlık Makamının 25.7.2005 tarih ve 168 sayılı onayıyla uygun bulunan ve 3.8.2005 tarih ve 20112 sayılı yazı ile tebliğ edilen bu cezalara karşı, 25.8.2005 gününde adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

ANKARA 11. SULH CEZA MAHKEMESİ; 11.11.2005 gün ve E:2005/569 Müt. sayı ile, uyuşmazlıkta, özel yasaların öncelikli olması nedeniyle 5326 sayılı yasanın uygulanmayacağı, 4077 sayılı Yasa'nın 26. maddesinde, ceza hükümlerine karşı itirazın, tebliğinden itibaren 7 gün içerisinde yetkili idare mahkemesine yapılması gerektiğinin hükme bağlandığı, mahkemelerinin itirazla ilgili karar verme yetkisinin bulunmadığı gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Davacı vekili, aynı istekle 29.11.2005 gününde idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 2.İDARE MAHKEMESİ; 6.12.2005 gün ve E:2005/2438, K:2005/1961 sayı ile, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 2. maddesine göre "kabahat" deyiminden kanunun karşılığında idari yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlığın anlaşılacağı; 3. maddesinde, bu Kanunun genel hükümlerinin diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanacağının öngörüldüğü; 16. maddesinde, kabahatler karşılığında uygulanacak olan idari yaptırımların idari para cezası ve idari tedbirlerden ibaret olduğunun, idari tedbirlerin ise, mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirler olduğunun hükme bağlandığı; anılan Kanun'un genel hükümleri arasında yer alan 27. maddesinin birinci fıkrasında, idari para cezasına ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararlarına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde sulh ceza mahkemesine başvurulabileceği öngörülmüş olup, anılan Yasa'nın yürürlüğe girdiği 1.6.2005 tarihinden itibaren Yasa'da sayılan idari yaptırımlara karşı 19. maddede belirtilen istisnalar haricinde sulh ceza mahkemelerinde dava açılabileceği; buna göre, 4077 sayılı Yasa hükümleri uyarınca, idari para cezasına karşı açılan davada, sulh ceza mahkemesinin görevli kılındığı; durdurma cezasına ilişkin olarak da, uyuşmazlığın görüm ve çözümünün 4077 sayılı Yasa'nın 23.madde hükmü uyarınca Tüketici Mahkemesine ait olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Dr. Atalay ÖZDEMİR, M. Lütfü ÜÇKARDEŞLER, Serap AKSOYLU, Z.Nurhan YÜCEL, Abdullah ARSLAN ve Levent ÖZÇELİK'in katılımlarıyla yapılan 5.6.2006 günlü toplantısında;

I- İLK İNCELEME : Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu ve idari yargı dava dosyasının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak, davacının istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği, adli yargı dosyasının da Başkanlık yazısıyla Mahkeme'sinden istenildiği anlaşılmaktadır. Usule ilişkin herhangi bir noksanlık görülmediğinden, uyuşmazlığının esasının incelemesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in davanın çözümünde, idari para cezası yönünden adli, durdurma cezası yönünden idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Ahmet BEŞİNCİ'nin, davada adli yargının; Danıştay Savcısı Gülen AYDINOĞLU'nun, davada idari para cezası yönünden adli, durdurma cezası yönünden idari yargının görevli olduğu yolundaki yazılı ve sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 4077 sayılı Yasa'nın 16. maddesine aykırılık nedeniyle aynı Yasa'nın değişik 25/8. maddesi uyarınca verilen idari para ve durdurma cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

Reklam Kurulu, 4077 sayılı Yasa'nın 17. maddesi ile "Ticari reklâm ve ilânlarda uyulması gereken ilkeleri belirlemek, bu ilkeler çerçevesinde ticari reklam ve ilânları incelemek ve inceleme sonucuna göre, 16ncı madde hükümlerine aykırı reklam ve ilânları üç aya kadar tedbiren durdurma ve/veya durdurma ve/veya aynı yöntemle düzeltme ve/veya para cezası verme hususlarında görevli ...

..." olarak kurulan; kararları Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca uygulanan ve faaliyet masrafları Bakanlık bütçesinden karşılanan bir kamu kuruluşudur.

Uyuşmazlığı, idarece uygulanan cezalarla ilgili davalara adli ya da idari yargı yerlerinden hangisinin bakacağı hususu oluşturduğundan, ilgili Yasa'nın getirdiği düzenlemede öngörülen ihtisas mahkemesinin görev alanının incelenmesi gerekmektedir.

23.2.1995 tarih ve 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun "...

...kamu yararına uygun olarak tüketicinin sağlık ve güvenliği ile ekonomik çıkarlarını koruyucu, aydınlatıcı, eğitici, zararlarını tazmin edici, çevresel tehlikelerden korunmasını sağlayıcı önlemleri almak ve tüketicilerin kendilerini koruyucu girişimlerini özendirmek ve bu konudaki politikaların oluşturulmasında gönüllü örgütlenmeleri teşvik etmeye ilişkin hususları düzenlemek...

..." amacıyla, bir yandan "satıcılar" ile "tüketiciler" arasında yaygın olarak ortaya çıkan ve uzmanlık gerektiren uyuşmazlıkları çözmek üzere "Tüketici Mahkemeleri" nin kurulmasını öngörmüş, diğer yandan Anayasanın 172. maddesi ile "tüketicileri koruyucu ve aydınlatıcı tedbirler almak ve tüketicilerin kendilerini koruyucu girişimlerini teşvik etmek" şeklinde Devlete yüklenen görev kapsamında olmak üzere anılan Yasa'nın 25. maddesinde sayılan hükümlere aykırı eylemleri saptanan "üretici- imalatçı" veya "ithalatçı" veya "satıcı- sağlayıcı" veya "kredi veren" veya "reklam veren" hakkında idarece "idari para cezası", "tedbiren durdurma", "durdurma", "düzeltme" cezalarının birlikte veya ayrı ayrı uygulanmasını olanaklı kılmıştır.

Bu düzenlemeden anlaşılacağı üzere 4077 sayılı Yasa esas olarak mal ve hizmet piyasalarında tüketicinin taraflardan birini oluşturduğu tüketici işlemlerini kapsamaktadır. Tüketici işlemi, Yasa'nın 3 üncü maddesinin (h) bendinde "mal ve hizmet piyasalarında tüketici ve satıcı- sağlayıcı arasında yapılan her türlü hukuki işlem" olarak tanımlanmakta, aynı Yasa'nın 23 üncü maddesinde, bu Yasa'nın uygulanması ile ilgili olarak çıkacak her türlü ihtilafların tüketici mahkemelerinde çözümleneceği belirtilmektedir. Anılan maddede yer alan "her türlü hukuki ihtilaf" ibaresiyle amaçlanan tüketici ile satıcı- sağlayıcı arasındaki tüketici işlemlerinden doğan ihtilaflardır. Yasa'nın "Kapsam" başlığı altında düzenlenen 2 nci ve "Tanımlar" başlığı altında düzenlenen 3 üncü maddenin "tüketici işlemi"ni tanımlayan (h) bendi karşısında aksi yönde bir yoruma gidilmesi mümkün değildir.

Anılan Yasa'nın "Ceza Hükümleri" başlığını taşıyan değişik 25. maddesi ise tüketici ihtilafları dışında kalan idarenin denetim yetkisi içindeki fiillere aykırılık nedeniyle verilen idari cezalara ilişkin olup, sekizinci fıkrasında "16 ncı maddeye aykırı hareket edenler hakkında üç aya kadar tedbiren durdurma ve/veya durdurma ve/veya düzeltme ve/veya 4,497,500,000.- lira para cezası uygulanır. Reklam Kurulu, ihlalin niteliğine göre bu cezaları birlikte veya ayrı ayrı verebilir. 16 ncı maddeye aykırılık, ülke düzeyinde yayın yapan yazılı, sözlü, görsel ve sair araçlar ile gerçekleşmiş ise, para cezası on katı olarak uygulanır." hükmü yer almış; değişik 26. maddesinin ilk üç fıkrasında "25. maddenin bir, dört, yedi, sekiz, dokuz ve onuncu fıkralarındaki cezalar Bakanlık tarafından diğer fıkralarındaki cezalar o yerin mülki amiri tarafından uygulanır.

Bu Kanunda düzenlenen her türlü para cezası, idari niteliktedir. Bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içerisinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz, idarece verilen cezanın yerine getirilmesini durdurmaz ve zaruret görülmeyen hallerde evrak üzerinde inceleme yapılarak en kısa sürede sonuçlandırılır. İtiraz üzerine idare mahkemesince verilen kararlar kesindir.

25 inci maddeye göre verilen para cezaları, Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil olunur." denilmiştir.

İdarenin organları eliyle idari usullere göre uygulanması ve idare hukukunun bir müeyyidesi olması nedeniyle, idari işlem niteliğini taşıyan ve bu yönüyle adli cezalardan ayrılan idari cezaların yargısal denetiminde, kural olarak, idari yargı yerleri görevli bulunmaktadır.

Ancak, yasa koyucu tarafından, idari cezalara karşı ilgililerin yapacakları itirazlarda, haklı neden ve kamu yararı bulunması halinde istisnai olarak adli yargı yerinin görevli kılınması mümkün olup; bu halde de yetkili mahkemenin adli yargı yeri olduğunun ilgili yasada açıkça belirtilmesi gerekir.

Olayda, 4077 sayılı Yasa'nın 16. maddesinde öngörülen yükümlülüklere aykırı hareket ettiği nedeniyle, Yasa'nın 25.maddesinin sekizinci fıkrası uyarınca, davacıya ait merkeze ilişkin broşür ve internet adresindeki reklamlar hakkında, durdurma ve ayrıca idari para cezası verilmiş ve öngörülen cezalar Yasa'nın 26. maddesi uyarınca Bakanlık tarafından uygulanmıştır.

Yasa'da, durdurma cezalarına karşı yapılacak itirazlara bakmakla adli yargı yerinin görevli olduğu yolunda açık bir hükme yer verilmemiş bulunması karşısında, idarenin organları eliyle uygulanan ve idari işlem niteliğini taşıyan ve dava konusu işlemin durdurma cezasına ilişkin kısmı; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2.maddesinin birinci fıkrasının "a" bendine göre, idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında olup görüm ve çözümünde idari yargı yerleri görevli bulunmaktadır.

Dava konusu işlemin, idari para cezasına ilişkin kısmına gelince:

Yukarıda da değinildiği üzere; 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 6.3.2003 tarih ve 4822 sayılı Kanunla değişik 25. maddesinin sekizinci fıkrasında, 16. maddeye aykırı hareket edenler hakkında durdurma ve/veya düzeltme ve/veya 3.500.000.000. lira para cezası uygulanacağı, Reklam Kurulunca ihlâlin niteliğine göre bu cezaların birlikte veya ayrı ayrı verilebileceği, 16. maddeye aykırılığın ülke düzeyinde yayın yapan yazılı, sözlü, görsel ve sair araçlar ile gerçekleşmesi halinde para cezasının on katı uygulanacağı kurala bağlanmış; aynı Kanunla değişik 26. maddesinin ikinci fıkrasında, bu Kanunda düzenlenen her türlü para cezasının idari nitelikte olduğu ve bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içerisinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebileceği öngörülmüştür.

Ancak 1.6.2005 tarihinde 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun yürürlüğe girmesi karşısında, bu Kanunun diğer kanunlarda düzenlenen idari yaptırımlar ile bunlara karşı yapılacak itirazlara ilişkin görev hükümleri üzerindeki etkisinin incelenmesi gerekmiştir.

Kabahatler Kanunu Tasarısı Gerekçesinde, özetle, bu düzenleme ile, özellikle ekonomik hayata ilişkin düzenlemelerde kazuistik olarak idari ceza yaptırımı öngören ve bir sistemden yoksun olan hükümlerin önüne geçebilmek ve ayrıca hukuk uygulamasında birliği ve hukuk güvenliğini temin etmek amacıyla, belirlenen genel ilkelerin, özel kanunlarda tanımlanan kabahatler hakkında da uygulanmasının sağlanacağı belirtilmiştir.

30.3.2005 tarih ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun birinci maddesinde "Bu Kanunda; toplum düzenini, genel ahlâkı, genel sağlığı, çevreyi ve ekonomik düzeni korumak amacıyla;

a) Kabahatlere ilişkin genel ilkeler,

b) Kabahatler karşılığında uygulanabilecek olan idari yaptırımların türleri ve sonuçları,

c) Kabahatler dolayısıyla karar alma süreci,

d) İdari yaptırıma ilişkin kararlara karşı kanun yolu,

e) İdari yaptırım kararlarının yerine getirilmesine ilişkin esaslar,

belirlenmiş ve çeşitli kabahatler tanımlanmıştır." denilerek Kanunun amaç ve kapsamı belirlenmiş; ikinci kısmında yer alan 32 ila 43. maddelerinde, Türk Ceza Kanunu kapsamı dışında kalan çeşitli kabahatler sayılarak, bu eylemlere yaptırımlar öngörülmüştür.

Anılan Kanun'un 2. maddesinde, "kabahat" deyiminden, kanunun karşılığında idari yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlığın anlaşılacağı; 16. maddesinde, kabahatler karşılığında uygulanacak olan idari yaptırımların "idari para cezası" ve "idari tedbirler"den ibaret bulunduğu; "idari tedbirler"in de mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirler

olduğu belirtilmiştir.

Buna karşılık, 19. maddesinde, diğer kanunlarda kabahat karşılığında öngörülen belirli bir süre için;

a) Bir meslek ve sanatın yerine getirilmemesi,

b) İşyerinin kapatılması,

c) Ruhsat veya ehliyetin geri alınması

d) Kara, deniz veya hava nakil aracının trafikten veya seyrüseferden alıkonulması,

gibi yaptırımlara ilişkin hükümlerin, ilgili kanunlarda bu Kanun hükümlerine uygun değişiklikler yapılıncaya kadar saklı tutulacağı öngörülmek suretiyle geçici istisnalar getirilmiş; 11.5.2005 tarih ve 5348 sayılı Kanun'un 5. maddesiyle eklenen Ek 1. maddede, "4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununda yer alan vergi mahkemelerinin görevine ilişkin hükümler saklıdır." denilmek suretiyle de 213 sayılı Yasa kapsamında bulunan vergi cezaları, Kabahatler Kanunu'nun kapsamı dışında bırakılmıştır.

Kabahatler Kanunu'nun "Genel kanun niteliği" başlıklı 3. maddesinde, "Bu Kanunun genel hükümleri diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanır." denilmiş olup; bu Kanun'un genel hükümleri arasında yer alan 27. maddesinin (1) numaralı bendinde, idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabileceği öngörülmüştür.

Buna göre, Kabahatler Kanunu'nun belirlediği ilke ve esaslara uyan diğer kanunlardaki idari para cezaları ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırımlara karşı yapılacak itirazlarda sulh ceza mahkemesi genel görevli kılınmıştır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Böylece, davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair geçiş hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Kabahatler Kanunu'nun Geçici 2. maddesinde, "Bu Kanun hükümleri, yürürlüğe girdiği tarih itibariyle idare mahkemelerinde dava açılarak iptali istenen idari yaptırım kararları hakkında uygulanmaz."; Geçici 3. maddesinde de "Daha önce verilmiş olan idari para cezasına ilişkin kararlara karşı henüz iptal davası açılmamış olmakla birlikte dava açma süresinin geçmemiş olması halinde, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren onbeş gün içinde 27 nci madde hükümlerine göre sulh ceza mahkemesine başvurulabilir." denilerek geçiş dönemine ilişkin uygulama açıklanmış; 31.3.2005 tarihli ve 5328 sayılı Kanunla değişik 44. maddesinde ise, bu Kanun'un 1 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe gireceği belirtilmiştir.

Bu açıklamalara göre, Kabahatler Kanunu'nun uygulanabilmesi için idari yaptırımın, dayanağı olan yasanın amacı dikkate alınarak Kabahatler Kanunu'nun; 1. maddesinde belirtilen alanların korunmasına yönelik bulunması, 2. maddesinde yapılan kabahat tanımına ve 16. maddesinde belirtilen yaptırım türlerine uyması, 19. maddesinde sayılan geçici istisnalardan olmaması,27. maddenin (1) numaralı bendinde itiraz yolu öngörülen idari yaptırımlardan olması gerekmektedir.

Olayda, yukarıda belirtilen koşulların oluştuğu anlaşıldığından Reklam Kurulu tarafından verilen ve davanın idari para cezasına ilişkin kısmına karşı yapılacak itiraza bakma görevi sulh ceza mahkemesine ait bulunmaktadır.

Her ne kadar, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun "Genel kanun niteliği" başlıklı 3. maddesi, Anayasa Mahkemesi'nin 1.3.2006 gün ve E:2005/108, K:2006/35 sayılı kararıyla iptal edilmiş ise de gerekçeli kararı henüz Resmi Gazete'de yayımlanmamıştır.

Belirtilen durum karşısında 5326 sayılı Yasa'nın yürürlüğe girdiği 1.6.2005 tarihinden sonra 25.8.2005 gününde açılan davanın, para cezasına ilişkin kısmının görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, para cezası ve durdurma cezasını içeren davanın; Sulh Ceza Mahkemesi'nce idari para cezasına ilişkin kısmıyla ilgili olarak verilen görevsizlik kararının; İdare Mahkemesi'nce ise durdurma cezasına ilişkin kısmıyla ilgili olarak verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde, idari para cezası yönünden ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 11.Sulh Ceza Mahkemesi'nce verilen 11.11.2005 gün ve E:2005/569 Müt. sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ İDARİ PARA CEZASINA YÖNELİK KISMININ KALDIRILMASINA; durdurma cezası yönünden İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 2. İdare Mahkemesince verilen, 6.12.2005 gün ve E:2005/2438, K:2005/1961 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ DURDURMA CEZASINA YÖNELİK KISMININ KALDIRILMASINA, 5.6.2006 gününde, idari para cezası yönünden OYBİRLİĞİ İLE, durdurma cezası yönünden, Üyelerden Serap AKSOYLU ve Z.Nurhan YÜCEL'in KARŞI OYLARI VE OYÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

KARŞI OY

Dava, 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 16. maddesi hükümlerine aykırılık nedeniyle anılan Yasanın 25/8. maddesi uyarınca verilen idari para ve durdurma cezasının iptali istemiyle açılmıştır.

4077 sayılı Yasa'nın 23. maddesinin birinci fıkrasında, "Bu Kanunun uygulanmasıyla ilgili olarak çıkacak her türlü ihtilaflara tüketici mahkemelerinde bakılır. Tüketici mahkemelerinin yargı çevresi, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenir." hükmüne yer verilmiştir.

Yasa'nın "Ceza Hükümleri" başlıklı 25. maddesinde ise, Yasa hükümlerine aykırı eylemlere uygulanacak ceza tür ve miktarları belirlenmiş; 8. bendinin olay tarihinde yürürlükte olan şeklinde, "16 ncı maddeye aykırı hareket edenler hakkında üç aya kadar tedbiren durdurma ve/veya durdurma ve/veya düzeltme ve/veya 4,497,500,000 lira para cezası uygulanır. Reklam Kurulu, ihlalin niteliğine göre bu cezaları birlikte veya ayrı ayrı verebilir. 16 ncı maddeye aykırılık, ülke düzeyinde yayın yapan yazılı, sözlü, görsel ve sair araçlar ile gerçekleşmiş ise, para cezası on katı olarak uygulanır." kuralı yer almıştır.

Anılan Yasa'nın "Cezalarda Yetki, İtiraz ve Zamanaşımı" başlıklı 26. maddesinde de; 25'inci maddenin bir, dört, yedi, sekiz, dokuz

ve onuncu fıkralarındaki cezaların Bakanlık tarafından, diğer fıkralarındaki cezaların ise o yerin mülki amiri tarafından uygulanacağı, bu Yasada düzenlenen her türlü para cezasının, idari nitelikte olduğu, bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içerisinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebileceği kurala bağlanmıştır.

Yargılama usulünde görev konusu kamu düzenine ilişkin bulunduğundan, görevle ilgili düzenlemelerin açık ve net olması, karışıklığa meydan vermemesi gerekmektedir.

Olayda, 4077 sayılı Yasa'nın 25. maddenin sekizinci fıkrası uyarınca verilmiş olan durdurma cezasının iptali istenilmektedir.

Yukarıda yer alan hükümlerin birlikte değerlendirilmesinden, 4077 sayılı Yasa'nın 23. maddesinde bu Yasanın uygulanmasıyla ilgili olarak çıkabilecek her türlü uyuşmazlıklara Tüketici Mahkemelerinde bakılacağı belirtilerek, Yasa'nın uygulanması bakımından Tüketici Mahkemelerinin genel görevli kılındığı, 26. maddeyle İdare Mahkemelerine yalnızca idari para cezaları yönünden özel görev yüklendiği, dolayısıyla, 4077 sayılı Yasa'nın uygulanması bakımından İdare Mahkemelerinin idari para cezaları ile sınırlı olarak görevli kılındığı, ancak 5326 sayılı Yasa'nın yürürlüğe girdiği 1.6.2005 tarihinden sonra 25.8.2005 gününde açılan davanın, para cezasına ilişkin kısmının görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli bulunduğu, bunun dışında kalan tüm uyuşmazlıkların Tüketici Mahkemelerince çözüme kavuşturulacağı sonucuna ulaşılmaktadır.

4077 sayılı Yasa uyarınca davanın, davacıya verilen durdurma cezasının iptali istemiyle açılan kısmının aynı Yasa'nın 23. maddesiyle verilen görev kapsamında Tüketici Mahkemesince çözümlenmesi gerektiği görüşüyle, uyuşmazlığın çözümünde bu yönden idari yargının görevli olduğu yolundaki karara katılmıyoruz.